

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/15596.**

Benyújtás dátuma: **2017-05-10 16:20**

Parlex azonosító: **DBOTN2S10001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Szabó Tímea (független)**

Törvényjavaslat címe: **Egyes törvényeknek a gyermekek védelméhez szükséges módosításáról**

Az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján „**egyek törvényeknek a gyermekek védelméhez szükséges módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2017. évi törvény

egyes törvényeknek a gyermekek védelméhez szükséges módosításáról

1. §

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 45. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tankötelezettség a tanuló tizennyolcadik életévének betöltéséig tart. A sajátos nevelési igényű tanuló tankötelezettsége meghosszabbítható annak a tanítási évnél a végéig, amelyben a huszonharmadik életévét betölti. A tankötelezettség meghosszabbításáról a szakértői bizottság szakértői véleménye alapján az iskola igazgatója dönt.”

2. §

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 20/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20/A. §

(1) A gyámhatóság annak a gyermeknek, fiatal felnőttnek, akinek rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultsága

a) a tárgyév augusztus 1-jén fennáll, a tárgyév augusztus hónapjára tekintettel,

b) a tárgyév november 1-jén fennáll, a tárgyév november hónapjára tekintettel
pénzbeni támogatást nyújt.

(2) Az (1) bekezdés szerinti támogatás esetenkénti összegéről az Országgyűlés a központi költségvetésről szóló törvény elfogadásával egyidejűleg dönt.”

3. §

A Gyvt. 11/A. § (1) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gyermekjogi képviselő ellátja a gyermekvédelmi gondoskodásban részesülő gyermek e törvényben meghatározott jogainak védelmét, és segíti a gyermeket jogai megismerésében és érvényesítésében, valamint kötelességei megismerésében és teljesítésében. A gyermekjogi képviselő kiemelt figyelmet fordít a különleges vagy speciális ellátást igénylő gyermek védelmére. A gyermekjogi képviselő köteles a gyermeket a gyermek gondozási helyén felkeresni.”

4. §

A Gyvt. 100/A. § (1) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A működést engedélyező szerv ellenőrzési jogkörében jogsértésenként legfeljebb 1 millió forint összegű gyermekvédelmi igazgatási bírságot szabhat ki

a) a működtetővel, az intézményvezetővel, illetve a fenntartóval szemben, ha a működtető, a

szolgáltató, az intézmény, illetve a fenntartó a gyermeknek az e törvényben biztosított jogait megsérti,

b) a működtetővel, az intézményvezetővel, illetve a fenntartóval szemben, ha a működtető, a szolgáltató, az intézmény, illetve a fenntartó a tájékoztatási kötelezettséget megszegi, vagy a gyermeket, a szülőt vagy más törvényes képviselőt, az érdek-képviselői szervet akadályozzák jogai gyakorlásában, illetve abban, hogy a működést engedélyező szervhez, a gyermekjogi képviselőhöz vagy más hatósághoz forduljon, vagy az intézményvezető, illetve a fenntartó a panaszt határidőben nem vizsgálja ki,

c) a fenntartóval és a fenntartó nevében eljárni jogosult személlyel szemben, ha a fenntartó a külön jogszabály szerinti esetekben nem kéri a szolgáltatói nyilvántartásba bejegyzett adatok módosítását vagy a szolgáltatónak, intézménynek, hálózatnak (székhelynek, telephelynek) a szolgáltatói nyilvántartásból történő törlését, vagy - ha jogszabály kivételt nem tesz - nem teljesíti a működést engedélyező szerv felé fennálló, külön jogszabályban meghatározott bejelentési kötelezettségét,

d) a fenntartóval és a fenntartó nevében eljárni jogosult személlyel szemben, ha a fenntartó a gyermekjóléti, gyermekvédelmi szolgáltatás biztosításával jogellenesen hagy fel,

e) szolgáltatói nyilvántartásba történő bejegyzéshez kötött gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltató tevékenységet a szolgáltatói nyilvántartásba történő jogerős bejegyzés nélkül vagy a szolgáltatói nyilvántartásból történő, végrehajtható törlést követően végző, illetve ilyen szolgáltatótevékenységet működtető vagy szervező személlyel, szervezettel és az ilyen szervezet nevében - különösen az ellátás iránt érdeklődőknél, illetve az igénybe vevőknél - eljáró személlyel szemben.”

5. §

A családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény (a továbbiakban: Csvt.) preambuluma helyébe a következő szöveg lép:

„A család az emberi történelemben már a jog és az állam kialakulását megelőzően létrejött önálló közösség, amely erkölcsi alapokon nyugszik.

A család Magyarország legfontosabb nemzeti erőforrása. A társadalom alapegységeként a család a nemzet fennmaradásának biztosítója és az emberi személyiség kibontakozásának természetes közege, amit az államnak tiszteletben kell tartania.

A családban történő nevelkedés biztonságosabb minden más lehetőséghez képest. A családok sokszínűségére tekintettel az állam kiemelt feladatának tekinti a családok minden formájának segítségét.

Gyermekek születése és a családok gyarapodása nélkül nincs fenntartható fejlődés és gazdasági növekedés. A gyermekvállalás nem eredményezheti a család szegénységbe süllyedését.

Harmonikusan működő családok nélkül nincs jól működő társadalom.

A családok életében kitüntetett jelentőséggel bírnak a nemzedékeken átívelő - köztük a nagyszülők és az unokák közötti - kapcsolatok.

Az állam segíti a munkavállalás és a családi élet összeegyeztetését.

A családok védelme és a családok jólétének erősítése az állam, az önkormányzatok, a civil

szervezetek, a médiaszolgáltatók és a gazdasági élet szereplőinek egyaránt feladata. E célok megvalósítására a vallási közösségek is kiemelt figyelmet fordítanak.

Az államnak kiemelt feladata a nők védelme, különösen a családon belüli erőszak áldozatait védő intézkedések végrehajtása.

Az Országgyűlés mindezen értékek megőrzése és erősítése céljából, valamint annak érdekében, hogy a családok védelmére és jólétének növelésére kiszámítható és biztonságot nyújtó szabályozási környezetet teremtsen, az Alaptörvény végrehajtására, az Alaptörvény L) cikk (3) bekezdése alapján a következő törvényt alkotja:”

6. §

A Csvt. 1. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Tilos a különböző családformák közötti hátrányos megkülönböztetés.

(6) A vérszerinti és nem vérszerinti családi kapcsolatok védelme azonos szintű.”

7. §

A Csvt. 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A családok támogatása olyan szociálpolitikai eszközök révén valósul meg, amelyek a gyermekek felnevelésében való közös felelősségünket fejezik ki, és a gyermekek gondozásával kapcsolatos feladatokhoz biztosítanak közösségi hozzájárulást. A családpolitika azon állami célkitűzések és eszközök összessége, amelyek a családi élet védelmét biztosítják. Az állam törekszik arra, hogy a családok számára az otthonteremtés és a lakhatás feltételit biztosítsa.”

8. §

A Csvt. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. §

Az állam ösztönzi a család és a gyermeknevelés értékét közvetítő médiatartalmak bemutatását.”

9. §

A Csvt. 9. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szülők a szülői felelősség alapján - külön törvényben foglalt eltéréssel - azonos kötelezettségekkel és jogokkal bírnak.”

10. §

A családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény (továbbiakban Csvt.) 4. alcíme helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„4. A családban élő gyermek jogai és legfőbb érdeke

12. §

- (1) A kiskorú gyermeknek joga van a testi, szellemi, lelki és erkölcsi fejlődését, egészséges felnevelkedését és jólétét biztosító saját családi környezetében történő nevelkedéshez.
- (2) A kiskorú gyermeknek joga van ahhoz, hogy segítséget kapjon a családban történő nevelkedéséhez, személyiségének kibontakoztatásához, a fejlődését veszélyeztető helyzet elhárításához, a társadalomba való beilleszkedéséhez.
- (3) A kiskorú gyermek szüleitől vagy más hozzátartozóitól csak saját testi, lelki és szellemi fejlődése érdekében, törvényben meghatározott esetekben és módon választható el.
- (4) A kiskorú gyermeket kizárólag anyagi okból fennálló veszélyeztetettség miatt nem szabad családjától elválasztani. Az állam kötelessége, hogy ilyen esetben a kiskorú gyermek családon belüli ellátásának feltételeit szükség szerint biztosítsa.
- (5) A családjától elválasztott gyermeknek a gyermekek mindenek felett álló érdekének elvét szem előtt tartva a lehető leghamarabb vissza kell kerülnie a családjához. Ennek érdekében az állam minden szükséges intézkedést megtesz.
- (6) A döntéshozó szerveknek minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenekfelett álló érdekét veszik figyelembe elsősorban
- (7) A kiskorú gyermek számára, figyelembe véve szülei, gyámjai és az érte törvényesen felelős más személyek jogait és kötelességeit, az állam biztosítja a jólétéhez szükséges védelmet és gondozást, e célból meghozza a szükséges törvényhozási és közigazgatási intézkedéseket.
- (8) A kiskorú gyermekkel foglalkozó és védelmét biztosító intézmények, hivatalok és létesítmények működésének meg kell felelniük az illetékes hatóságok által megállapított szabályoknak, különösen a biztonság és az egészség területén, valamint ezek személyzeti létszámával és szakértelmével, továbbá a megfelelő ellenőrzés meglétével kapcsolatban.”

11. §

A Cstv. 15. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kiskorú gyermeket nevelő szülőt a foglalkoztatása során a külön törvényben foglaltak szerint kiemelt munkajogi védelem, illetve a szülői szerep és a munkavégzés összehangolását, valamint a családi élet védelmét biztosító kedvezmények illetik meg. A kiskorú gyermeket nevelő szülő törvényben meghatározott feltételek szerinti kérelmére a munkáltató rugalmas (részmunkaidőben történő, illetve egyéb atipikus foglalkoztatási formákban való) munkavégzésre biztosít lehetőséget.”

12. §

A Csvt. 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. §

Az állam a gyermeket nevelő családok számára különböző szociálpolitikai elvek szerinti családtámogatási rendszereket működtet. Az állam kiemelt feladata a rászoruló családok támogatása, a családok szociális biztonságának megteremtése és megőrzése.”

13. §

A Csvt. 23. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„23. §

(1) Az állam pénzbeli támogatás vagy természetbeni ellátás formájában hozzájárul a várandóssággal, a szüléssel, a szülőnek a gyermek gondozásával és nevelésével, valamint a taníttatásával összefüggő költségeihez.

(2) A támogatás formája és mértéke külön törvényben foglaltak szerint - így különösen a család szerkezetére, a családban nevelt gyermekek számára és életkorára, a gyermek tartósan beteg vagy súlyosan fogyatékos állapotára, továbbá a szülő külön törvény szerinti társadalombiztosítási jogviszonya fennállásának tényére és annak előzetes időtartamára tekintettel - családonként eltérő.

(3) A támogatás mértékére, valamint a támogatásra való jogosultság időtartamára és feltételeire vonatkozó rendelkezések módosítása esetén - kivéve, ha az az ellátás jogosultjára nézve kedvező tartalmú - a módosítás hatálybalépésére a kihirdetésétől számított legalább egy év felkészülési időt kell biztosítani.

(4) Az állam a pénzbeli és természetbeni támogatásokon felül a szociális és gyermekjóléti szolgáltatások körébe tartozó családokat segítő szolgáltatási formákkal is hozzájárul a családi élet védelméhez, a családpolitikai célok megvalósulásához.”

14. §

A Csvt. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. §

A gyermeket nevelő szülő rugalmas foglalkoztatásához, illetve a gyermek gondozása céljából igénybe vett pénzbeli ellátás igénybevételét követő foglalkoztatásához az állam külön törvényben foglaltak szerint járulékkedvezményt nyújt.”

15. §

A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 10. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki :

„(5) Tilos a munkavállalót terhesség megállapítására irányuló vizsgálat elvégzésére, illetve erről szóló igazolás bemutatására kötelezni.”

16. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. §

Nem büntethető, aki a büntetendő cselekmény elkövetésekor a tizennegyedik életévét nem töltötte be.”

17. §

A Btk. 105. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„105. §

(1) Fiatalkorú az, aki a bűncselekmény elkövetésekor tizennegyedik életévét betöltötte, de a tizennyolcadikat nem.

(2) E törvény rendelkezéseit a fiatalkorúakra a jelen fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A fiatalkorú büntetőjogi felelősségéről és büntetéséről a fiatalkorúak büntetőbírósága dönt.”

18. §

A Btk. 212/A. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés lép:

„Családon belüli erőszak

212/A. §

(1) Aki a jelenlegi vagy volt hozzátartozója, élettársa vagy annak hozzátartozója vagy élettársa továbbá az elkövetővel érzelmi közösségben lévő vagy volt személy, valamint a nevelése, felügyelete, gondozása alatt álló vagy - ha a bűncselekményt ezzel összefüggésben követik el - korábban állt személy sérelmére

a) olyan ismétlődő erőszakos, elszigetelő vagy súlyosan megalázó magatartást tanúsít, ilyennel fenyeget, vagy egyéb módon olyan állapotot idéz elő és tart fenn, amely komoly fizikai vagy lelki szenvedést okoz,

b) a közös gazdálkodás körébe tartozó vagyoni elemet a közös gazdálkodás alól egyoldalúan kivonja, és ezzel a sértettet akarata ellenére gazdaságilag függő helyzetbe hozza vagy ellehetetleníti,

c) kizsákmányolja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg büntettet követ el, és 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában hozzátartozónak minősül a gyám és a gyámolt, a gondnok, a gondnokolt és az elkövető kiskorú gyermekének nevelésére, gondozására köteles személy is.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában kizsákmányolás a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy helyzetben tartott sértett e helyzetének kihasználásával előny szerzése.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazásában elszigetelés a sértett társadalmi kapcsolatrendszerének tartós és rendszeres rombolása.”

19. §

A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 9. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A lineáris médiaszolgáltatást nyújtó médiaszolgáltatónak törekedniük kell arra, hogy a gyermekek hozzájuthassanak az életkoruknak megfelelő információkhoz.”

20. §

Az Erzsébet-programról szóló 2012. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Eptv.) 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. §

Az Erzsébet-program végrehajtása érdekében az MNÜA közfeladatként

- a) szociális célú üdültetéshez,
- b) szociális célú étkeztetéshez,
- c) ifjúsági és gyermekvédelmi programokban való részvételhez,
- d) az a)-c) pontban foglaltakkal összefüggő egyéb szociális célú feladatok ellátásához kapcsolódó szervezési és lebonyolítási teendőket láthat el.”

21. §

Az Eptv. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. §

(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg

- a) az Erzsébet-program keretében megvalósuló szociális üdültetésre,
- b) az Erzsébet-program keretében megvalósuló szociális étkeztetésre,
- c) az Erzsébet-programmal összefüggő egyéb ifjúsági és gyermekvédelmi programokra vonatkozó részletes szabályokat.”

22. §

(1) A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 11. § (1) bekezdésében az „A családi pótlék havi összege” szövegrész helyébe az „A családi pótlék havi

összege 2014-ben” szöveg lép.

(2) A Cstv. 11. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A családi pótlék havi összegét minden év január hónapjában az emelés évére tervezett, a központi költségvetésről szóló törvényben megállapított fogyasztói árnövekedésnek megfelelő mértékben kell emelni.”

23. §

A Cstv. 26. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A gyermekgondozási segélyben részesülő, kereső tevékenységet folytató személy kérelmére a kincstár gyermekgondozási segély havi összegét – a kereső tevékenység folytatásának idejére – az (1) bekezdésben meghatározott összeg másfélszeresében határozza meg, azzal, hogy annak kétharmadát olyan utalványban kell biztosítani, amely kizárólag a jogosult által a gyermekek napközbeni ellátását biztosító intézmény [Gyvt. 41. § (3) bekezdés] térítési díjának kiegyenlítésére használható fel.”

24. §

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 50. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdésben meghatározott részmunkaidő kikötése esetén a munkáltató – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – köteles a kormánytisztviselőnek a munkaidő egyenlőtlen beosztására vonatkozó kérelmét elfogadni.”

25. §

A Kttv. 50. § (2) bekezdésében az „A munkáltató” szövegrész helyébe az „A huszonöt főnél kevesebb személyt foglalkoztató munkáltató” szöveg lép.

26. §

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 42/B. § (1) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A gyermekgondozási díj legkorábban a terhességi-gyermekágyi segély, illetőleg az annak megfelelő időtartam lejártát követő naptól a gyermeket szülő anya esetében a szülést, egyéb esetben a jogosultságot megelőző 2 éven belül megszerzett biztosításban töltött napoknak megfelelő időtartamra, de legfeljebb a gyermek 2. életévének betöltéséig jár, kivéve a (3) bekezdés szerinti esetet.”

27. §

Az Ebtv. 42/B. § (3) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a gyermekgondozási díjra való jogosultságot megosztják egymás közt a szülők, akkor a jogosult a gyermekgondozási díjat az egyébként meghatározott jogosultsági időn túl további három hónapig is igénybe veheti. A jogosultság megosztását mindkét szülőnek kérelmeznie kell, a megosztás megállapításról pedig határozatot kell hozni.”

28. §

Ez a törvény a kihirdetését követő hónap első napján lép hatályba.

Általános indokolás

A Párbeszéd már számtalanszor felhívta a figyelmet arra, hogy mind a gyermekvédelem, mind pedig a családpolitika igen súlyos válságba került az elmúlt években. Habár a jogi szabályozás sok esetben megfelelő garanciát nyújt arra, hogy a rendszer képes legyen a lehető legjobb megoldást találni a gyermek helyzetére, azonban azok alkalmazásával igen súlyos problémák merülnek fel a mindennapokban. A javaslat többek között szigorítja a családon belüli erőszak tényállását, a családpolitikát pedig a szociálpolitika részévé teszi. Továbbá felemeli a büntetethetőség korhatárát tizennégy évre, a tankötelezettség korhatárát pedig tizennyolc évre.

Részletes indokolás

1. §

A módosítás célja, hogy a korábbi gyakorlatnak megfelelően ismét tizennyolc év legyen a tankötelezettség korhatára. Amennyiben a jelenlegi szabályozás marad életben, az már rövidtávon is igen súlyos problémákhoz fog vezetni a fiatalok körében.

2. §

A gyermekvédelmi támogatások természetbeni folyósítása meglehetősen aggályos. Álláspontunk szerint, ehelyett az ellátórendszer minőségi fejlesztésére van szükség. A módosítás értelmében a rendszeres gyermekvédelmi támogatás a korábbi gyakorlatnak megfelelően pénzbeli ellátásként kerülne folyósításra.

3. §

A Gyvt. nem kötelezi a gyermekjogi képviselőt arra, hogy a gyermeket a gyermek gondozási helyén keresse fel. A módosítás e hiányosság megszüntetését célozza.

4. §

Szükség van a gyermekvédelmi igazgatási bírság összegének megemelésére, annak érdekében, hogy a fenntartók tisztában legyenek a gyermekvédelem fontosságával és jelentőségével és a jogszabályoknak megfelelően járjanak el gyermekvédelmi ügyekben.

5. §

A módosítás célja, hogy a Csvt. preambuluma annak érdekében egészítsük ki, hogy a különböző családmodellek közül egyik se legyen hátrányosan megkülönböztetve.

6. §

A módosítás célja, hogy a sarkalatos törvény mondja ki a különböző családmodellek hátrányos megkülönböztetésének tilalmát.

7. §

A módosítás célja, hogy egyértelművé tegyük, hogy a családpolitika a szociálpolitika része. A törvénynek garantálnia kell továbbá, hogy az állam minden család számára biztosítja az otthonteremtést és a lakhatást.

8. §

Nem szükséges külön szabályozni a médiára vonatkozó gyermekvédelmi szabályokat, mert azt a médiatörvény is megteszi. Továbbá a házasság intézményét sértő jelleg jogalkalmazói önkényhez vezethet.

9. §

A gyermek szülei nem feltétlenül alkotnak egy családot, ám ez természetesen nem érinti azt, hogy jogaik - ha a szülői felügyelet gyakorlásának rendezéséből nem következik más - egyenlők. Ezért ennek a paragrafusnak a módosítása szükséges.

10. §

Napjainkban a gyermekek jogainak kiszélesítésére és nem kötelességeik túlhangsúlyozására van szükség. A Csvt. vonatkozó rendelkezései ráadásul szándékosan terjeszkedtek túl a törvény hatályán, hiszen a cím ellenére az izzadságos módon összegyűjtött kötelezettségek messze nem csak a családban nevelkedéshez kapcsolódtak, hisz a tankötelezettség vagy a szülőtartás a családból valamilyen okból kiszakadt gyermeknek is kötelezettsége. A gyermekjogok a javaslat szerint a 12. §-ba kerülnek át, így a 13. § és a 14. § az újonnan megállapított alcímből elmarad. Az ENSZ Gyermekjogi Egyezményének 3. cikke a gyermek legfőbb érdekéről szól. A módosítás ennek egyes elemeit emeli át a Csvt.-be.

11. §

E módosítás azt a célt szolgálja, hogy a kisgyermekes szülők kiemelt munkajogi védelmet élvezzenek és lehetőség legyen atipikus munkavállalási formák választására.

12. §

Az államnak kiemelt feladata kell, hogy legyen a rászorulóknak támogatás, és a szociális biztonság megteremtése.

13. §

Nincs szükség a gyermekneveléssel összefüggő támogatások hosszának e törvényben történő meghatározására.

14. §

Az államnak nem csak a részmunkaidős foglalkoztatást, hanem más, atipikus munkavállalási formák terjedését is segítenie kell.

15. §

A módosító javaslat a korábbi Mt. garanciális szabályát emeli vissza.

16. §

Nem értünk egyet a büntethetőség korhatárának tizenkét évre történt leszállításával. A szakmapolitikának a gyermek érdekeit kell szem előtt tartania, a büntetés pedig az esetükben nem oldja meg problémáikat. A gyermekkorú elkövetők pedig a legtöbb esetben maguk is áldozatok.

17. §

A módosítás egyrészt azt a célt szolgálja, hogy a büntethetőség korhatárát tizennégy évre emelje, másrészt létrehozná a fiataalkorúak büntetőbíróságának intézményét, szem előtt tartva ezzel a gyermekek érdekeit.

18. §

A javaslat szubszidiárius bűncselekményként büntetni rendeli azokat az emberi méltóságot és szabadságot sértő cselekményeket, melyek a sértett és az elkövető közötti családi, érzelmi kapcsolat vagy függőség miatt fokozottan veszélyesek a társadalomra. A javaslat a tágan értelmezett család fogalmát veszi alapul, illetve kívánatosnak tartja a személyi kör bővítését érzelmi közösségben tartós kapcsolatban álló, illetve nevelési, felügyeleti, gondozási okból kapcsolatban lévőkre. A javaslat háromféle elkövetési magatartást határoz meg: komoly fizikai vagy lelki szenvedést okozó, ismétlődő erőszakos, elszigetelő vagy súlyosan megalázó magatartás, illetve az azzal való fenyegetés, vagy a fenti állapot egyéb módon történő előidézése; a sértett akarata ellenére előidézett gazdasági jellegű függőség vagy ellehetetlenítés; valamint a kizsákmányolás, azaz a kiszolgáltatott helyzetbe hozott vagy helyzetben tartott sértett e helyzetének kihasználásával történő előnyszerzés. A javaslat a súlyos testi sértéshez rendelt alapeseti büntetési tétellel azonos szinten javasolja a szankció megállapítását.

19. §

A Médiatörvény a gyermekeket védő szabályokat vezetett be a tartalomszolgáltatokra vonatkozóan. Emellett azonban szükséges, hogy garantáljuk a gyermekek megfelelő információhoz jutását is.

20. §

A gyermekvédelmi támogatások természetbeni folyósítása meglehetősen aggályos. Álláspontunk szerint ehelyett az ellátórendszer minőségi fejlesztésére van szükség.

21. §

A gyermekvédelmi támogatások természetbeni folyósítása meglehetősen aggályos. Álláspontunk szerint ehelyett az ellátórendszer minőségi fejlesztésére van szükség.

22. §

A családi pótlék összege 2008 óta nem emelkedett, ezért folyamatosan veszt értékéből. Ezért első lépésként szükséges legalább az évenként indexálás bevezetése.

23. §

A javaslat abból a célból módosítja a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvényt, hogy a gyermekgondozási segély kétharmadát utalványban is igénybe lehessen venni. Ebben az esetben a gyermekgondozási segély összege az ellátás másfélszeresével egészülne ki.

24-25. §

A javaslat úgy módosítja a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvényt, hogy a közszolgálati tisztviselők alanyi jogává válhasson a részmunkaidős foglalkoztatás a 25 fő feletti munkahelyeken.

26-27. §

A javaslat célja, hogy a gyermekgondozási díj megosztásra kerüljön a kisgyermek édesanyja és édesapja között, ezzel gyermekgondozásra ösztönzi az apákat is. Hasonló intézkedésekkel több európai országban is találkozhatunk. Ezekre jellemző, hogy a gyermekek gondozásával összefüggő támogatások teljes összegét csak abban az esetben lehet igénybe venni, ha mindkét szülő bizonyos időt otthon tölt a gyermekével. A javaslat a nemi esélyegyenlőség megteremtését is szolgálja a gyermek neveléséhez kapcsolódó gyermekgondozási díj esetében.

28. §

Hatálybaléptető rendelkezés.